

ДЕТЕТО В СЪРЦЕТО НА НАШАТА ПЛАНЕТА

Катя Ангелова,

старши учител в Детска градина „Вержин и Хаик Папазян” – гр. Сливен

Нашата планета Земя е изключително красива. Със своето синьо сияние се върти около оста си и носи бляскавината си в Космоса. Тя е богата на растения, животни и разумни същества, които сме ние хората. Но дали ние хората сме свършени? Повечето от нас биха казали – НЕ. Аз пък си мисля, че има от нас такива и това са децата – чисти, даващи ни любов, надежда, духовна сила и вдъхновение.

Те са началото на нещо ново, дълго чакано към по-добро. Техните очи, които са като малки блестукащи звездички, ни носят надежда за смисъла на съществуването ни. В тяхната прегръдка намираме спокойствие и утеха, така както намираме това сред майката Природа. Техният звънлив смях ни напомня на чуруликането на птичките, бръмченето на пчеличките, бръмбарчетата и мушиците. Техният плач - бурното море, от което, като се успокои от пенещите се вълни, започват да излизат бляскави кристалчета от светлина. Те подскачат немирно върху вълните и ти носят едно спокойствие - детската усмивка. Децата, като цветята носят едно благоухание, от което струи обич и искреност. Тяхното сърце носи доброта и спокойствие.

Децата са нашата надежда – искрени, усмихнати, весели, понякога тъжни, но вечно любопитни, готови да мечтаят, да прегръщат животните, облаците, играчките, различните феи и приказните герои. Колко хубаво би било, ако всички хора се превърнат в деца. Може би наистина те – децата, биха променили хората на Земята, ако я превърнат в детска планета. Сигурно е, че тази детска планета ще ни носи много светлина, мир и топлина. Може би, тогава ние възрастните ще се научим да бягаме от мрака, егоизма, завистта и злобата. Може би, сърчицата на децата бият в едно със сърцето на нашата планета. Именно тяхната взаимна енергия се намира в една хармония, която ние възрастните не виждаме. Може би те си сътрудничат. Чрез сърцето си Земята показва на детето благодарност, любов, радост и състрадание. Може би детето вижда красотата във всички неща, които му показва планетата, а то, водено от своето любопитство, ги поглъща.

И накрая бих казала, че за да бъде по-добър животът ни, човечеството трябва да се научи да си сътрудничи с планетата Земя, която се отразява в бляскавите очички на нашите деца. А те помежду си са като едно цяло.